

Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (pirmoji kolegija) SPRENDIMAS

2021 m. rugsėjo 9 d.*

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Teismų bendradarbiavimas civilinėse bylose – Paveldėjimas – Reglamentas (ES) Nr. 650/2012 – 3 straipsnio 1 dalies b punktas – Sąvoka „paveldėjimo susitarimas“ – Taikymo sritis – Sutartis dėl nuosavybės teisių perdavimo mirties atveju – 83 straipsnio 2 dalis – Taikytinos teisės pasirinkimas – Pereinamojo laikotarpio nuostatos“

Byloje C-277/20

dėl *Oberster Gerichtshof* (Aukščiausiasis Teismas, Austrija) 2020 m. gegužės 27 d. nutartimi, kurią Teisingumo Teismas gavo 2020 m. birželio 24 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje, kurią pradėjo

UM,

dalyvaujant:

HW, ZL paveldėjimo administratoriui,

Marktgemeinde Kötschach-Mauthen,

Finanzamt Spittal Villach,

TEISINGUMO TEISMAS (pirmoji kolegija),

kuriį sudaro kolegijos pirmininkas J.-C. Bonichot, teisėjai L. Bay Larsen, C. Toader (pranešėja), M. Safjan ir N. Jääskinen,

generalinis advokatas J. Richard de la Tour,

kancleris A. Calot Escobar,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

- UM, atstovaujamo *Rechtsanwalt A. Wittwer*,
- Vokietijos vyriausybės, atstovaujamos J. Möller, M. Hellmann ir U. Bartl

* Proceso kalba: vokiečių.

- Ispanijos vyriausybės, atstovaujamos J. Rodríguez de la Rúa Puig,
 - Europos Komisijos, atstovaujamos M. Heller ir M. Wilderspin,
- susipažinęs su 2021 m. liepos 1 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,
priima šį

Sprendimą

- 1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas dėl 2012 m. liepos 4 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 650/2012 dėl jurisdikcijos, taikytinos teisės, teismo sprendimų paveldėjimo klausimais pripažinimo ir vykdymo bei autentiškų dokumentų paveldėjimo klausimais priėmimo ir vykdymo bei dėl Europos paveldėjimo pažymėjimo sukūrimo (OL L 201, 2012, p. 107; toliau – Paveldėjimo reglamentas) 3 straipsnio 1 dalies b punkto ir 83 straipsnio 2 dalies išaiškinimo.
- 2 Šis prašymas pateiktas nagrinėjant Vokietijos piliečio UM pradėtą bylą dėl prašymo įregistruoti į nekilnojamojo turto kadastrą ir registrą nuosavybės teisę į Austrijoje esantį nekilnojamąjį turtą.

Teisinis pagrindas

Sąjungos teisė

- 3 Paveldėjimo reglamento 9, 11, 14 ir 49 konstatuojamosiose dalyse numatyta:
 - „(9) šis reglamentas turėtų būti taikomas visiems civilinės teisės aspektams, susijusiems su palikėjo palikimo paveldėjimu, būtent – visoms turto, teisių ir pareigų perdavimo dėl mirties formoms, neatsižvelgiant į tai, ar tai yra savanoriškas perdavimas pagal paskutinę valią dėl turto palikimo, ar perdavimas netestamentinio paveldėjimo atveju;
 - <...>
 - (11) šis reglamentas neturėtų būti taikomas kitoms nei paveldėjimas civilinė[s] teisės sritims. Siekiant aiškumo turėtų būti aiškiai nurodyta, kad šis reglamentas netaikomas tam tikriems klausimams, kurie gali būti laikomi susijusiais su paveldėjimo klausimais;
 - <...>
 - (14) šis reglamentas taip pat neturėtų būti taikomas teisėms ir turtui, atsiradusiems arba perduotiems kitais būdais nei paveldėjimo būdu, pavyzdžiui, dovanojimo atveju. <...>
 - <...>

(49) paveldėjimo susitarimas yra tokios rūšies paskutinė valia dėl turto palikimo, kuri nėra vienodai priimtina ir pripažįstama valstybėse narėse. Siekiant, kad pagal paveldėjimo susitarimą įgytas paveldėjimo teises būtų paprasčiau pripažinti valstybėse narėse, šiame reglamente turėtų būti nustatyta, kuri teisė turėtų reglamentuoti tokių susitarimų priimtinumą, jų galiojimą turinio prasme ir jų privalomąjį pobūdį šalių tarpusavio santykiuose, įskaitant jų panaikinimo sąlygas[.]“

4 Šio reglamento 1 straipsnyje „Taikymo sritis“ nustatyta:

„1. Šis reglamentas taikomas palikėjų palikimų paveldėjimui. <...>

2. Šis reglamentas netaikomas:

<...>

g) teisėms ir turtui, atsiradusiems arba perduotiems kitais būdais nei paveldėjimo teise, pavyzdžiui, gavus dovanų, įgijus bendrą nuosavybę, į kurią turi teisę pergyvenęs bendrasavininkis, dalyvaujant pensijų kaupimo sistemose, sudarius draudimo sutartis ir panašaus pobūdžio susitarimus, nedarant poveikio 23 straipsnio 2 dalies i punkto taikymui;

<...>

l) visoms registre įregistruotoms teisėms į nekilnojamąjį ar kilnojamąjį turtą, įskaitant tokių teisių įregistravimui keliamus teisinius reikalavimus, ir tokių teisių įregistravimo arba jų neįregistravimo registre pasekmėms.“

5 Minėto reglamento 3 straipsnio „Terminų apibrėžtys“ 1 dalyje nurodyta:

„1. Šiame reglamente:

a) paveldėjimas – palikėjo palikimo paveldėjimas, apimantis visas turto, teisių ir pareigų perdavimo dėl mirties formas, neatsižvelgiant į tai, ar tai yra savanoriškas perdavimas pagal paskutinę valią dėl turto palikimo, ar perdavimas netestamentinio paveldėjimo atveju;

b) paveldėjimo susitarimas – susitarimas, įskaitant iš dėl sudarytų tarpusavio testamentų išplaukiantį susitarimą, kuriuo už atlygį arba nemokamai sukuriama, keičiamos arba panaikinamos teisės į būsimą vieno arba daugiau asmenų, kurie yra susitarimo šalys, palikimą ar palikimus;

<...>

d) paskutinė valia dėl turto palikimo – testamentas, bendrasis testamentas arba paveldėjimo susitarimas;

<...>“

6 Paveldėjimo reglamento III skyrių „Taikytina teisė“ sudaro 20–38 straipsniai.

- 7 Šio reglamento 21 straipsnyje „Bendroji taisyklė“ nustatyta:
- „1. Išskyrus atvejus, kai šiame reglamente numatyta kitaip, visam palikimui taikytina teisė yra valstybės, kurioje palikėjo mirties dieną buvo jo įprastinė gyvenamoji vieta, teisė.
2. Jei, išimties tvarka, pagal visas bylos aplinkybes aišku, kad mirties dieną palikėjas buvo akivaizdžiai glaudžiau susijęs su kita valstybe nei valstybė, kurios teisė būtų taikytina pagal 1 dalį, paveldėjimui taikytina teisė yra tos kitos valstybės teisė.“
- 8 Minėto reglamento 22 straipsnio „Teisės pasirinkimas“ 1 ir 2 dalyse nurodyta:
- „1. Asmuo gali pasirinkti, kad jo visą palikimą reglamentuojanti teisė būtų valstybės, kurios pilietybę jis turi pasirinkimo metu arba mirties dieną, teisė.
- <...>
2. Teisės pasirinkimas išreiškiamas pareiškimu, pateikiamame pareiškiant paskutinę valią dėl turto palikimo, arba parodomas tokios paskutinės valios sąlygomis.“
- 9 To paties reglamento 83 straipsnio „Pereinamojo laikotarpio nuostatos“ 2 dalyje nurodyta:
- „Jei palikėjas buvo pasirinkęs jo palikimo paveldėjimui taikytiną teisę iki 2015 m. rugpjūčio 17 d., šis pasirinkimas galioja, jei jis atitinka III skyriuje nustatytas sąlygas arba jeigu jis galiojo taikant pasirinkimo metu valstybėje, kurioje buvo įprastinė palikėjo gyvenamoji vieta, arba bet kurioje valstybėje, kurios pilietis jis buvo, galiojusias tarptautinės privatinės teisės normas.“
- Austrijos teisė***
- 10 Pagrindinėje byloje taikytinos redakcijos *Allgemeines Bürgerliches Gesetzbuch* (Civilinis kodeksas) 956 straipsnis suformuluotas taip:
- „Dovanojimas, įvykdytinas tik po dovanotojo mirties, laikantis nustatytų formalumų galioja kaip testamentinė išskirtinė. Sutartimi jis laikytinas tik tuo atveju, kai apdovanotasis yra jį priėmęs, dovanotojas yra aiškiai atsisakęs teisės jį atšaukti ir apdovanotajam yra įteiktas tai patvirtinantis rašytinis dokumentas.“
- 11 *Notariatsaktsgesetz* (Notarinių aktų įstatymas) 1 straipsnio 1 dalies d punkte dovanojimo sutarties be faktinio perdavimo galiojimas siejamas su notaro akto įforminimu.
- 12 *Grundbuchsgesetz* (Nekilnojamojo turto kadastro ir registro įstatymas) 26 straipsnyje numatyta:
- „(1) Įregistravimai ir išankstiniai laikini įregistravimai atliekami tik remiantis pateiktais galiojančios formos dokumentais.
- (2) Tuo atveju, kai įgyjama arba keičiama daiktinė teisė, šiuose dokumentuose turi būti įtvirtintas galiojantis teisinis pagrindas.“

13 *Rechtspflegergesetz* (Teismo pareigūnų įstatymas) 2 straipsnyje numatyta:

„Teismo tarnautojas gali būti paskirtas atsakingu teismo pareigūnu vienoje ar keliose toliau nurodytų sričių: <...>

3) nekilnojamojo turto kadastro ir registro ir laivų registro bylose;

<...>“

14 Šio įstatymo 16 straipsnio 2 dalyje nurodyta:

„Tik teisėjas yra kompetentingas priimti:

<...>

6) sprendimus, kai reikia taikyti užsienio valstybės teisę.“

Pagrindinė byla ir prejudiciniai klausimai

- 15 Iš Teisingumo Teismui pateiktos bylos medžiagos matyti, kad 1975 m. liepos 22 d. UM tėvas sutartyje numatė savo mirties atveju savo sūnui ir jo tuometinei sutuoktinei perleisti po pusę Austrijoje esančio žemės sklypo, įskaitant viską, kas jo mirties dieną būtų jame pastatyta, su tam tikromis sąlygomis. Sudarant šią sutartį, kuriai kaip taikytina buvo nustatyta Austrijos teisė, visų šalių nuolatinė gyvenamoji vieta buvo Vokietijoje.
- 16 Tarp šioje sutartyje numatytų sąlygų, be kita ko, buvo UM tėvo pareiga per dešimt metų nuo sutarties sudarymo pastatyti dviem šeimoms skirtą namą, taip pat tai, kad UM ir jo sutuoktinė vis dar būtų susituokę ir kad pastaroji vis dar būtų gyva. Priešingu atveju vienintelis naudos gavėjas pagal sutartį – UM. Be to, UM tėvas leido įregistruoti nuosavybės perleidimą Austrijos nekilnojamojo turto kadastrė ir registre, pateikus oficialų mirties liudijimą ir įrodymą, kad įvykdytos perdavimo sąlygos. UM tėvas mirė 2018 m. gegužės 13 d. Kelne (Vokietija), o iki to laiko UM ir jo sutuoktinė išsiskyrė, o vėliau ji mirė.
- 17 Paveldėjimo byla buvo pradėta *Amtsgericht Köln* (Kelno apylinkės teismas, Vokietija) pagal paskutinę UM tėvo gyvenamąją vietą.
- 18 UM pateikė prašymą *Bezirksgericht Hermagor* (Hermagoro apylinkės teismas, Austrija) nekilnojamojo turto kadastrė ir registre įregistruoti jo nuosavybės teisę į pagrindinėje byloje nagrinėjamą nekilnojamąjį turtą, teigdamas, kad kai mirė jo tėvas, jis buvo vienintelis naudos gavėjas pagal sutartį. Šio teismo *Rechtspfleger* (teismo pareigūnas, Austrija), atsakingas už UM prašymo patikrinimą, nusprendė, kad taikytina teisė yra Austrijos teisė, ir atmetė minėtą prašymą nesant įrodymų, kad pagrindinėje byloje nagrinėjamos sutarties sąlygos buvo įvykdytos.
- 19 *Landesgericht Klagenfurt* (Klagenfurto apygardos teismas, Austrija) patvirtino šį sprendimą, motyvuodamas tuo, kad, pirma, Paveldėjimo reglamentas netaikomas dėl to, kad šioje sutartyje pasirinkta Austrijos teisė, ir, antra, nekilnojamas turtas negali būti perduotas dovanojimo būdu mirties atveju nepateikus įrodymų, kad pastatytas minėtoje sutartyje numatytas namas.

- 20 UM pateikė kasacinį skundą prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teisme – *Oberster Gerichtshof* (Aukščiausiasis Teismas, Austrija).
- 21 Šis teismas nurodo, kad Austrijos teisės, kaip sutarčiai dėl nuosavybės teisių perdavimo mirties atveju taikytinos teisės, pasirinkimo klausimas ir Paveldėjimo reglamento taikymas šiai sutarčiai yra preliminarūs klausimai, kuriuos jis turi iškelti savo iniciatyva tam, kad galėtų įvertinti teismo pareigūno funkcinę kompetenciją pagrindinėje byloje.
- 22 Minėto teismo teigimu, iš už nekilnojamojo turto kadastrą ir registrą atsakingam teismui pateiktų dokumentų matyti, kad pagal Austrijos teisės aktuose nustatytus kriterijus buvo sudaryta sutartis dėl nuosavybės teisių perdavimo mirties atveju UM naudai. Vis dėlto jis abejoja, ar ši sutartis patenka į Paveldėjimo reglamento taikymo sritį ir ji galėtų būti laikoma „paveldėjimo susitarimu“, kaip tai suprantama pagal šio reglamento 3 straipsnio 1 dalies b ir d punktus.
- 23 Jei atsakymas būtų teigiamas, dėl pagrindinėje byloje nagrinėjamos sutarties šalių pasirinktos Austrijos teisės taikymo prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas mano, kad taikomos Paveldėjimo reglamento pereinamojo laikotarpio nuostatos, tačiau jis abejoja dėl to paties reglamento 83 straipsnio 2 dalies aiškinimo, visų pirma dėl sutarties šalių pasirinkimo, kiek tai susiję su taikytina teise.
- 24 Šiomis aplinkybėmis *Oberster Gerichtshof* (Aukščiausiasis Teismas) nutarė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šiuos prejudicinius klausimus:
- „1. Ar [Paveldėjimo] reglamento 3 straipsnio 1 dalies b punktas turi būti aiškinamas taip, kad tarp dviejų Vokietijos piliečių, kurių nuolatinė gyvenamoji vieta yra Vokietijoje, dėl Austrijoje esančio nekilnojamojo turto dovanojimo mirties atveju sudaryta sutartis, pagal kurią apdovanotasis po dovanotojo mirties paveldėjimo atžvilgiu įgyja teisę reikalauti, kad jo nuosavybės teisė, remiantis šia sutartimi ir dovanotojo mirties liudijimu, būtų įregistruota nekilnojamojo turto kadastrė ir registre, taigi be institucijos, atsakingos už paveldėjimo procesą, įsikišimo, yra paveldėjimo susitarimas, kaip jis suprantamas pagal šią nuostatą?
2. Jei atsakymas į šį klausimą būtų teigiamas:
- ar [Paveldėjimo] reglamento 83 straipsnio 2 dalis turi būti aiškinama taip, kad joje reglamentuojamas ir dovanojimo sutarčiai, laikytinai „paveldėjimo susitarimu“ pagal [Pavedėjimo] reglamento 3 straipsnio 1 dalies b punktą, taikytinos teisės pasirinkimo, padaryto iki 2015 m. rugpjūčio 17 d., galiojimas?“
- 25 Nusprendęs priimti sprendimą nerengdamas posėdžio pagal Procedūros reglamento 61 straipsnio 1 dalį, Teisingumo Teismas pateikė Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 23 straipsnyje nurodytiems suinteresuotiesiems asmenims kelis klausimus atsakyti raštu; į juos atsakė UM, Vokietijos ir Ispanijos vyriausybės bei Europos Komisija.

Dėl prejudicinių klausimų

Dėl pirmojo klausimo

- 26 Pirmuoju klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia išsiaiškinti, ar Paveldėjimo reglamento 3 straipsnio 1 dalies b punktas turi būti aiškinamas taip, kad sutartis, pagal kurią asmuo numato būsimą nuosavybės teisės į jam priklausantį nekilnojamąjį turtą perleidimą jo mirties atveju kitoms sutarties šalims, yra „paveldėjimo susitarimas“, kaip jis suprantamas pagal šią nuostatą.
- 27 Pirmiausia reikia pažymėti, kad pagal Paveldėjimo reglamento 1 straipsnio 2 dalies g punktą šis reglamentas netaikomas „teisėms ir turtui, atsiradusiems arba perduotiems kitais būdais nei paveldėjimo teise, pavyzdžiui, gavus dovanų“. Vis dėlto paveldėjimo susitarimai, kaip jie apibrėžti šio reglamento 3 straipsnio 1 dalies b punkte, kaip ir testamentai ar bendrieji testamentai, yra „paskutinė valia dėl turto palikimo“, kaip tai suprantama pagal minėto reglamento 3 straipsnio 1 dalies d punktą.
- 28 Paveldėjimo reglamento 3 straipsnio 1 dalies b punkte paveldėjimo susitarimas apibrėžiamas kaip „susitarimas, įskaitant iš dėl sudarytų tarpusavio testamentų išplaukiantį susitarimą, kuriuo už atlygį arba nemokamai sukuriama, keičiama arba panaikinamos teisės į būsimą vieno arba daugiau asmenų, kurie yra susitarimo šalys, palikimą ar palikimus“.
- 29 Pagal Teisingumo Teismo suformuotą jurisprudenciją iš vienodo Sąjungos teisės taikymo ir lygybės principo reikalavimų matyti, kad kai Sąjungos teisės nuostatoje aiškiai nedaroma nuorodos į valstybių narių teisę, norint nustatyti šios nuostatos prasmę ir apimtį, jos reikšmė visoje Sąjungoje paprastai turi būti aiškinama savarankiškai ir vienodai, atsižvelgiant ne tik į nuostatos formuluotę, bet ir jos kontekstą ir nagrinėjamu teisės aktu siekiamą tikslą (2018 m. kovo 1 d. Sprendimo *Mahnkopf*, C-558/16, EU:C:2018:138, 32 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).
- 30 Dėl Paveldėjimo reglamento 3 straipsnio 1 dalies b punkto formuluotės reikia pažymėti, kad ši nuostata bendrai taikoma susitarimui, kuriuo, be kita ko, suteikiamos teisės į būsimą „palikimą“.
- 31 Šiuo tikslu pagal šio reglamento 3 straipsnio 1 dalies a punktą „paveldėjimas“ reiškia „palikėjo palikimo paveldėjim[ą]“, kuris apima „visas turto <...> perdavimo dėl mirties formas, neatsižvelgiant į tai, ar tai yra savanoriškas perdavimas pagal paskutinę valią dėl turto palikimo, ar perdavimas netestamentinio paveldėjimo atveju“.
- 32 Darytina išvada, kad sutartis, pagal kurią asmuo numato būsimą nuosavybės teisės į jam priklausantį nekilnojamąjį turtą perleidimą jo mirties atveju ir suteikia teises į būsimą jo palikimą kitoms sutarties šalims, yra „paveldėjimo susitarimas“, kaip jis suprantamas pagal Paveldėjimo reglamento 3 straipsnio 1 dalies b punktą.
- 33 Tokį aiškinimą patvirtina šiuo reglamentu siekiamas tikslas, t. y. išvengti palikimo suskaidymo pagal paveldėjimo nedalumo principą ir nustatyti vienodą režimą, taikomą visiems tarpvalstybinio pobūdžio civilinės teisės aspektams, susijusiems su palikėjo palikimo paveldėjimu, ir, be kita ko, „visoms turto <...> perdavimo dėl mirties formoms“, kaip tai matyti iš minėto reglamento 9 konstatuojamosios dalies (šiuo klausimu žr. 2018 m. birželio 21 d. Sprendimo *Oberle*, C-20/17, EU:C:2018:485, 55 ir 56 punktus).

- 34 Šiuo klausimu reikia priminti, kad nors pagal Paveldėjimo reglamento 1 straipsnio 2 dalies g punktą jis netaikomas, be kita ko, turtui, kuris perduodamas ne paveldėjimo būdu, pavyzdžiui, dovanojimo būdu, ši išimtis turi būti aiškinama siaurai.
- 35 Darytina išvada, kad tais atvejais, kai su paveldėjimu susijusiame susitarime numatytas turto perdavimo būdas yra dovanojimas, („dovana“, kaip tai suprantama pagal minėto reglamento 1 straipsnio 2 dalies g punktą), tačiau jis įsigalioja tik po palikėjo mirties, toks susitarimas patenka į to paties reglamento taikymo sritį.
- 36 Atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta, į pirmąjį klausimą reikia atsakyti, kad Paveldėjimo reglamento 3 straipsnio 1 dalies b punktas turi būti aiškinamas taip, kad sutartis, pagal kurią asmuo numato būsimą nuosavybės teisės į jam priklausančią nekilnojamąjį turtą perleidimą savo mirties atveju kitoms sutarties šalims, yra paveldėjimo susitarimas, kaip jis suprantamas pagal šią nuostatą.

Dėl antrojo klausimo

- 37 Antruoju klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia išsiaiškinti, ar Paveldėjimo reglamento 83 straipsnio 2 dalis turi būti aiškinama taip, kad ji taikoma iki 2015 m. rugpjūčio 17 d. atliktam taikytinos teisės, reglamentuojančios paveldėjimo susitarimą, kaip jis suprantamas pagal šio reglamento 3 straipsnio 1 dalies b punktą, pasirinkimo galiojimo vertinimui.
- 38 Reikėtų priminti, kad pagal minėto reglamento 83 straipsnio „Pereinamojo laikotarpio nuostatos“ 2 dalį, „[j]ei palikėjas buvo pasirinkęs jo palikimo paveldėjimui taikytiną teisę iki 2015 m. rugpjūčio 17 d., šis pasirinkimas galioja, jei jis atitinka III skyriuje nustatytas sąlygas arba jeigu jis galiojo taikant pasirinkimo metu valstybėje, kurioje buvo įprastinė palikėjo gyvenamoji vieta, arba bet kurioje valstybėje, kurios pilietis jis buvo, galiojusias tarptautinės privatinės teisės normas“.
- 39 Šiuo klausimu reikia konstatuoti, kad, kaip matyti iš pačios šios nuostatos, siejamos su Paveldėjimo reglamento 21 ir 22 straipsniais, formuluotės, ji reglamentuoja visam paveldėjimui taikytinos teisės pasirinkimo galiojimą. Šioje byloje iš Teisingumo Teismo turimos medžiagos, kurią turi patikrinti prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, matyti, kad Austrijos teisės pasirinkimas susijęs tik su palikėjo pagrindinėje byloje sudarytu paveldėjimo susitarimu dėl tam tikro jo turto ir juo nebuvo siekiama apibrėžti visam paveldėjimui taikytinos teisės, todėl tokiomis aplinkybėmis negali būti tenkinama minėto reglamento 83 straipsnio 2 dalies taikymo sąlyga.
- 40 Atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta, į antrąjį klausimą reikia atsakyti, kad Paveldėjimo reglamento 83 straipsnio 2 dalis turi būti aiškinama taip, kad ji netaikoma iki 2015 m. rugpjūčio 17 d. atliktam taikytinos teisės, reglamentuojančios tik paveldėjimo susitarimą, kaip jis suprantamas pagal šio reglamento 3 straipsnio 1 dalies b punktą, kuris susijęs su konkrečiu palikėjo turtu, o ne su visu palikėjo paveldėjimu, pasirinkimo galiojimo vertinimui.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 41 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (pirmoji kolegija) nusprendžia:

- 1. 2012 m. liepos 4 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 650/2012 dėl jurisdikcijos, taikytinos teisės, teismo sprendimų paveldėjimo klausimais pripažinimo ir vykdymo bei autentiškų dokumentų paveldėjimo klausimais priėmimo ir vykdymo bei dėl Europos paveldėjimo pažymėjimo sukūrimo 3 straipsnio 1 dalies b punktas turi būti aiškinamas taip, kad sutartis, pagal kurią asmuo numato būsimą nuosavybės teisės į jam priklausantį nekilnojamąjį turtą perleidimą savo mirties atveju kitoms sutarties šalims, yra paveldėjimo susitarimas, kaip jis suprantamas pagal šią nuostatą.**
- 2. Reglamento Nr. 650/2012 83 straipsnio 2 dalis turi būti aiškinama taip, kad ji netaikoma iki 2015 m. rugpjūčio 17 d. atliktam taikytinos teisės, reglamentuojančios tik paveldėjimo susitarimą, kaip jis suprantamas pagal šio reglamento 3 straipsnio 1 dalies b punktą, kuris susijęs su konkrečiu palikėjo turtu, o ne su visu palikėjo paveldėjimu, pasirinkimo galiojimo vertinimui.**

Parašai.